

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Cob/180/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8312215348
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Bahníková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:8312215348.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Oľgy Bahníkovvej a sudkýň JUDr. Ľubice Kriškovej a JUDr. Ľubice Břouškovvej v právnej veci žalobcu: A.L.K Humenné, spol. s r.o., Štefánikova 22, 066 01 Humenné, IČO: 36 471 046, zast. JUDr. Ján Spišák, advokát, Idanská 17, P.O.BOX 67, 040 11 Košice, proti žalovanému: VOLKSWAGEN Finančné služby Slovensko s.r.o., Vajnorská 98, 831 04 Bratislava, IČO: 31 341 438, zast. JUDr. Elena Štefančíková, advokátka, Veternicová 1, 841 05 Bratislava, IČO: 42 360 340, o určenie neplatnosti zmluvy a o vzájomnom návrhu žalovaného o vydanie veci, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III č.k. 24Cb/90/2013-259 zo dňa 1.3.2016 takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava III č.k. 24Cb/90/2013-259 zo dňa 1.3.2016
p o t v r d z u j e .

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému trovy odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Bratislava III napadnutým rozsudkom zamietol návrh a žalobcovi uložil povinnosť vydať žalovanému motorové vozidlo Š. G. U. R. R. X,X XX C., P. Z. XXXX, Z.: E. XXZXXXXXXXXXX, Y. M. A. M., N.: I.-XXXBB a nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 450,13 Eur, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 350,63 Eur a iných trov konania vo výške 99,50 Eur.

2. V odôvodnení súd uviedol, že návrhom na začatie konania zo dňa 26.10.2012, došlým Okresnému súdu Humenné dňa 29.10.2012, sa žalobca domáhal voči žalovanému určenia, že zmluva o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva č. XXXXXX, ktorú uzatvorili dňa 11.1.2008, je neplatná. Odôvodnil to tým, že túto zmluvu bol prinútený podpísať pri uzatvorení zmluvy o AutoKredite č. XXXXXX, za nevýhodných podmienok. Pri dojednávaní zmlúv tieto nemal vopred k dispozícii, nepoznal vopred ich obsah, pre krátkosť času neporozumel ich obsahu, zmluvy mu boli vydané až po ich podpise. Za vozidlo už uhradil viac ako 50% z kúpnej ceny. Pohľadávku žalovaného z platnej úverovej zmluvy je ochotný uhradiť, avšak len v jej zákonnej výške. Úhrade reálnej zákonnej výšky pohľadávky žalovaného bránia, okrem iného, aj nevýhodné ustanovenia zmluvy o AutoKredite (úrok z omeškania vo výške 0,05% denne, nezákonných 5% z výnosu z odpredaja ako náhrady výdavkov spojených s predajom, nezrozumiteľný vzorec výpočtu úhrady pohľadávky pri predčasnej splatnosti), ako aj ustanovenia zmluvy o zabezpečovacom prevode (nezákonná zmluvná pokuta vo výške 20% z výšky úveru v prípade porušenia povinnosti odovzdať vozidlo, zmluvná pokuta 10.000,- Sk za akékoľvek porušenie záväzku, nezákonný čl. VI o výpožičke, možnosť predaja vozidla mimo dražbu). Naliehavý právny záujem podľa § 80 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku (O. s. p.) je u neho daný z dôvodu, že existuje aktuálny stav objektívnej právnej neistoty medzi žalobcom a žalovaným, ktorý postupuje v rozpore so zákonom

a žalobcovi hrozí, že bude zbavený užívania a vlastníctva vozidla, a to bez možnosti vrátiť dlh v jeho skutočnej výške.

3. Vzájomným návrhom zo dňa 3.6.2013, došlým Okresnému súdu Humenné dňa 5.6.2013, sa žalovaný domáhal, aby súd uložil žalobcovi povinnosť vydať motorové vozidlo Š. G. U. R. R. X,X XX C., P. Z.P. XXXX, Z.: E. XXZXXXXXXXXXX, Y. M. A. M., N.: I.-XXX K.. Vzájomný návrh odôvodnil tým, že so žalobcom ako dlžníkom uzatvoril dňa 11.1.2008 zmluvu o AutoKredite č. XXXXXX, v zmysle ktorej poskytol žalobcovi účelový úver vo výške 15.401,98 Eur, na financovanie časti kúpnej ceny predmetného vozidla, s dobou splatnosti úveru 36 mesiacov. Zároveň uzatvoril s žalobcom zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva č. XXXXXX, ktorou žalobca ako dlžník previedol na žalovaného ako veriteľa vlastnícke právo k vozidlu. Žalovaný je ako vlastník zapísaný aj v osvedčení o evidencii vozidla, žalobca je zapísaný len ako držiteľ. V dôsledku porušenia povinnosti platiť splátky úveru, pristúpil žalovaný dňa 28.7.2009 k stanoveniu celého úveru predčasne splatným. Zároveň žalobca oznámil uplatnenie zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva a vyzval ho na vydanie vozidla. Oba dokumenty žalovaný prevzal, čo potvrdil podpisom na nich. Žalobca však žalovanému vozidlo nevydal, preto bol žalovaný nútený pristúpiť k podaniu trestného oznámenia. Rozsudkom Okresného súdu v Humennom zo dňa 27.3.2013, č. k. 4T 168/2011, bol konateľ žalobcu, T. B. V., uznaný vinným zo spáchania trestného činu sprenevery. Rozsudok zatiaľ nenadobudol právoplatnosť. Žalobca od 23.6.2009 neuhradil ani jednu splátku, vozidlo má v držbe a odmieta ho vydať, čo žalovaný už považuje za neúnosné. Napriek rozhodnutiu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 21.9.2011, č. k. 2Cob/361/2011-125, 2Cob/318/2011, 2Ncb/26/11, v ktorom konštatoval, že žalobca nie je spotrebiteľ, snaží sa žalobca dosiahnuť určenie neplatnosti zmluvy o zabezpečovacom prevode a žalovaného opakovane žaluje, pričom sa snaží vyhnúť povinnosti platiť súdny poplatok.

4. Dňa 11.9.2013 bol spis postúpený Okresnému súdu Bratislava III ako súdu miestne príslušnému.

5. Žalobca vo vyjadrení k vzájomnému návrhu uviedol, že on je výlučným vlastníkom predmetného motorového vozidla, keďže zaplatil prevažnú časť úveru poskytnutého na jeho kúpu. Poukázal aj na to, že žalovaný, v postavení žalobcu, sa v konaní sp. zn. 11Cb/11/2014 na Okresnom súde Humenné domáha zaplata sumy 8.054,47 eur s príslušenstvom titulom nesplatennej časti úveru. Žalovaný by sa tak žalovaním dvoch plnení, a to žalovaním vrátenia nesplatennej časti poskytnutého úveru na kúpu vozidla v sume 8.054,47 Eur, a zároveň žalovaním vydania predmetného vozidla, bezdôvodne na úkor žalobcu obohatil, čo je v rozpore so zákonom a s dobrými mravmi.

6. Vo veci vzájomného návrhu súd po vykonaní dokazovania rozsudkom zo dňa 4.7.2014, č.k. 24Cb/90/2013-179, uložil žalobcovi povinnosť vydať žalovanému motorové vozidlo a nahradiť trovy konania vo výške 239,32 Eur.

7. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 3.11.2015, č.k. 2Cob/279/2014-208 zrušil rozsudok, pretože súd nerozhodol o celej prejednávanej veci, t.j. aj o návrhu žalobcu.

8. Súd opätovne vec prejednal a rozhodol v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, ktorý síce ospravedlnil ich neúčasť a žiadal o odročenie pojednávania, avšak súd dospel k záveru, že podmienky na odročenie pojednávania vyžadované v § 119 ods. 1, 2 O.s.p. neboli splnené.

9. Súd mal na základe vykonaného dokazovania preukázané, že žalobca ako dlžník a žalovaný ako veriteľ uzatvorili dňa 11.1.2008 zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva podľa § 553 Občianskeho zákonníka. Zabezpečenou pohľadávkou bola pohľadávka zo zmluvy o AutoKredite uzavretej v ten istý deň, ktorou žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 464.000,-- Sk, určený na financovanie časti kúpnej ceny predmetného motorového vozidla Š.. Na zabezpečenie tohto záväzku, ako aj jeho príslušenstva a ďalších pohľadávok, ktoré veriteľovi vzniknú v prípade predčasnej splatnosti úveru alebo odstúpenia od zmluvy, žalobca podpisom zmluvy previedol na žalovaného vlastnícke právo k predmetu financovania a žalovaný toto právo podpisom prijal. Strany sa ďalej dohodli, že na základe tejto zmluvy vykoná príslušný orgán evidencie motorových vozidiel zápis dlžníka ako držiteľa vozidla a zápis žalovaného ako vlastníka. V zmluve sa tiež dohodli, že žalovaný je oprávnený vlastnícke právo k predmetu financovania uplatniť a realizovať najskôr dňom, kedy nastane podľa zmluvy prípad defaultu alebo dôjde k zániku zmluvy, okrem zániku zmluvy následkom splnenia alebo predčasného splatenia.

Podľa článku III ods. 4 a 5 zmluvy je dlžník oprávnený užívať predmet financovania po uplatnení na základe tejto zmluvy na veriteľa prevedené vlastnícke právo k predmetu financovania len do dňa, kedy odporca oznámi dlžníkovi jeho uplatnenie. Veriteľ je kedykoľvek po uplatnení na základe tejto zmluvy na veriteľa prevedeného vlastníckeho práva vyzvať dlžníka na odovzdanie predmetu financovania veriteľovi. Dlžník je povinný v deň doručenia výzvy odovzdať predmet financovania veriteľovi na mieste určenom v písomnej výzve. Veriteľovi vzniká právo prvýkrát s predmetom financovania disponovať v deň uplatnenia vlastníckeho práva.

V osvedčení o evidencii vozidla je žalobca zapísaný ako držiteľ a žalovaný ako vlastník.

Žalobca od 29.6.2009 neuhradil žalovanému žiadnu splatnú splátku úveru.

Listami zo dňa 28.7.2009 žalovaný oznámil žalobcovi predčasnú splatnosť úveru v zmysle čl. VII ods. 2 bod 1 VZP, nakoľko sa dostal do omeškania s úhradou splátky vo výške 573,74 Eur, splatnej dňa 29.6.2009 a splátky vo výške 573,79 Eur, splatnej dňa 18.7.2009, po dobu viac ako 10 dní. Na základe uvedeného, v súlade s čl. VII ods. 3 VZP, stanovil splatnou aj nesplatenú časť istiny vo výške 7.908,56 Eur a uvedené sumy spolu s príslušenstvom žiadal zaplatiť do 7.9.2009. Súčasne oznámil žalobcovi uplatnenie zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva k predmetnému vozidlu a vyzval žalobcu na okamžité pristavenie vozidla na adresu sídla žalobcu, resp. na vydanie vozidla poverenej osobe, ktorá predloží plnú moc a zákazkový list vydaný žalovaným. Obe oznámenia žalobca prevzal, vozidlo však žalovanému, ani inej poverenej osobe, nevydal.

Uvedené skutočnosti vyplývajú aj z už právoplatného trestného rozsudku Okresného súdu v Humennom zo dňa 27.3.2013, č.k. 4T 168/2011-275, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 29.1.2015, č.k. 4To 31/2013-319.

10. Súd s poukazom na skutkové zistenia a ustanovenia § 261 ods. 1, § 269 ods. 1 Obch. zák., § 553 ods. 1, 2, § 126 ods. 1 Obč. zák. a § 154 ods. 1 O.s.p. mal za to, že účastníci platne uzatvorili tzv. nepomenovanú zmluvu podľa obchodného práva, nakoľko obaja sú podnikatelia, zmluvu uzatvorili v súvislosti s ich podnikateľskou činnosťou a v zmluve si strany jasne určili svoje práva a povinnosti. Na zabezpečenie pohľadávky žalovaného z poskytnutého úveru súčasne uzatvorili zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva k predmetnému vozidlu (predmetu financovania).

11. Pokiaľ ide o platnosť zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva, súd nezistil žiaden dôvod neplatnosti. Žalobca bližšie neuviedol, akým spôsobom mal byť prinútený k podpisu zmluvy. Z toho dôvodu mal súd za to, že jeho vôľa bola slobodná, a pod prinútením žalobca zrejme myslel, že žalovaný podmieňoval poskytnutie úveru aj zabezpečovacím prevodom vlastníctva. To však nemôže spôsobiť neplatnosť zmluvy. Pokiaľ ide o zmluvné podmienky oboch na seba navzájom zmlúv, súd ich považoval za primerané v čase ich uzatvorenia. Všetky ustanovenia zmluvy boli aj dostatočne určité, teda platné.

12. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalobca nezaplatil splátky úveru z dôvodu, že bol v druhotnej platobnej neschopnosti, čo uviedol i v návrhu. Žalobca nemal žiadny dôvod na to, aby odmietol splácať úver už v r. 2009, kedy nesplatil ešte ani kúpnu cenu, a to bez akýchkoľvek úrokov, zmluvných pokút alebo náhrad výdavkov, ktorých výška sa mu zdala neprimeraná. Po nezaplatení dvoch splátok úveru v lehote ich splatnosti bol žalovaný oprávnený stanoviť predčasnú splatnosť úveru a následne aj uplatniť svoje vlastnícke právo a žiadať o vydanie vozidla. Tým žalobca prestal byť oprávneným držiteľom vozidla a bol povinný vozidlo vydať.

13. Súd konštatoval, že obrana žalobcu sa nedala akceptovať. Pre rozhodnutie o vydaní vozidla bola rozhodujúca tá skutočnosť, že žalobca nesplatil zabezpečovaný záväzok. Ani na základe právoplatného rozsudku Okresného súdu v Humennom zo dňa 27.5.2014, č.k. 11Cb/11/2014-76, na zaplatenie zostatku úveru, žalovanému žiadne bezdôvodné obohatenie nevzniklo, iba sa naplní zmluva medzi účastníkmi. Vlastnícke právo prevedené zabezpečovacím prevodom podľa § 553 Občianskeho zákonníka má povahu práva prevedeného s rozvázovacou podmienkou, že zabezpečený záväzok sa splní. Teda až zaplatením sa navrhovateľ stane vlastníkom vozidla a žalovaný bude povinný mu vozidlo vydať. V čase rozhodnutia však zabezpečovaný záväzok splnený nebol a z toho súd musel vychádzať.

14. Súd preto návrh o určenie neplatnosti zmluvy zamietol a vzájomnému návrhu na vydanie veci vyhovel. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

15. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Namietal závery súdu, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom rozhodnutím bez účasti žalobcu a jeho právneho zástupcu a bez vypočutia konateľa žalobcu T. B.L. V. napriek jeho ospravedlneniu, došlo v konaní k porušeniu základného práva žalobcu na súdnu ochranu podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd. Žalobca bol postupom súdu zbavený možnosti produkovať ďalšie dôkazy.

16. Žalobca taktiež namietal odôvodnenie rozsudku súdom prvej inštancie, pretože z neho nie je zrejmé, na základe akých dôkazov dospel súd k zisteniu, že žalobca neuhradil žalovanému od 29.6.2009 žiadnu splátku úveru, čo je okrem iného vyvrátené aj zisteniami v súdnom spise priloženom rozsudku Okresného súdu Humenné konajúceho vo veci sp.zn. 11Cb/11/2014 na strane 2 rozsudku, kde uvedený súd konštatuje, že dňa 24.7.2013 bolo uhradených 2.500,-- Eur zo strany spoločnosti A.L.K. Humenné, spol. s r.o. na splátky úveru za motorové vozidlo.

17. Žalobca poukázal na to, že kúpna cena za vozidlo na základe zmluvy o úvere zo dňa 11.1.2008 činila 580.000,-- Sk s DPH, pričom žalobca zaplatil zo svojho čast' kúpnej ceny v sume 116.000,-- Sk s DPH. Žalobca bol však pri poskytnutí úveru prinútený žalovaným ako vlastník zakúpeného vozidla aj k podpisu nevyváženej zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva na žalobcom zakúpené vozidlo, a to za neprímeraných a nevýhodných podmienok.

18. Žalobca je s poukazom na § 2 písm. a) zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa naďalej toho názoru, že zmluva o AutoKredite č. XXXXXX zo dňa 11.1.2008 a zmluva o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva zo dňa 11.1.2008 sú spotrebiteľskými zmluvami, ktorých obsah ako spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť, pričom s neprímeranými podmienkami zmlúv sa žalobca ako spotrebiteľ nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy. Nevýhodné a neprímerané sú ustanovenia čl. VI., VII. a čl. VIII. bod 5, 6 zmluvy o úvere (úroky, zmluvné pokuty a výnos z predaja, rovnako nevýhodné a neprímerané sú pre žalobcu aj viaceré podmienky v ustanoveniach zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva č. XXXXXX zo dňa 11.1.2008 ako je nezákonných 20% z výšky úveru podľa čl. VII. tejto zmluvy alebo 10.000,-- Sk za akékoľvek porušenie záväzku podľa čl. VII. tejto zmluvy alebo v rozpore s právami žalobcu ako vlastníka nezákonné ustanovenia čl. VI. tejto zmluvy o výpožičke, ktorú žalobca nemal v úmysle uzavrieť a ktoré nie sú stanovené v súlade s dobrými mravmi a sú nezákonné.

19. Žalobca zdôraznil, že žalovanému zaplatil prevažnú časť poskytnutého úveru na kúpu vozidla. Žalovaný sa v postavení žalobcu už domohol v konaní na Okresnom súde Humenné sp.zn. 11Cb/11/2014 zaplata sumy 8.054,47 Eur s príslušenstvom titulom vrátenia nesplatennej časti úveru a v súdnom konaní pred Okresným súdom Humenné sp.zn. 4T 168/2011 konaním na Krajskom súde v Prešove sp.zn. 4To 31/2013-319 sa domohol náhrady škody v sume 7.275.18 Eur.

Žalovaný by sa tak, po právoplatnom priznaní dvoch peňažných plnení, a to jedného z plnenia zo zmluvy so žalovaným a duplicitne ďalšieho titulom náhrady škody od konateľa žalobcu sa už domáha v exekučných konaniach, vydaním predmetného vozidla bezdôvodne na úkor žalobcu obohatil, čo je v rozpore so zákonom a dobrými mravmi.

20. Žalovaný je názoru, že súd sa nedostatočne zaoberal podmienkami konania v zmysle § 103 O.s.p., a to jednak z dôvodu žalobcom namietaného nedostatku miestnej príslušnosti súdu na rozhodovanie o vzájomnom návrhu žalovaného, a jednak z dôvodu prekážky právoplatne rozhodnutej veci na základe právoplatného rozsudku Okresného súdu Humenné v konaní 11Cb/11/2014, kde bola uložená povinnosť zaplatiť zvyšok pohľadávky žalovanému.

21. Žalobca preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

22. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať mu trovy odvolacieho konania vo výške 69,91 Eur.

23. Podľa názoru žalovaného Zabezpečovacia zmluva na splnenie záväzku žalobcu ako dlžníka z úverovej zmluvy je uzavretá v súlade so zákonom a neprieči sa ani dobrým mravom. Konajúci súd nezistil žiaden dôvod jej neplatnosti a žalobca to ani nepreukázal. V súlade so zabezpečovacou zmluvou žalobca v súlade s § 553 ods. 1 Obč. zák. dočasne previedol na žalovaného ako veriteľa vlastnícke právo k vozidlu na zabezpečenie splnenia záväzku z úverovej zmluvy a keďže pohľadávka žalovaného nebola uspokojená, zabezpečovací prevod naďalej trvá. Žalovaný je preto oprávnený dožadovať sa uspokojenia z výťažku predaja vozidla.

24. Na uvedenú skutočnosť nemá podľa žalovaného žiaden vplyv ani rozsudok Okresného súdu Humenné zo dňa 27.5.2014 č.k. 11Cb/11/2014-76, pretože k splneniu dlhu ani z tohto titulu doposiaľ nedošlo, čo nepopiera ani žalobca.

25. Tvrdenia žalobcu, že zmluvný vzťah má spotrebiteľský charakter, považuje žalovaný za účelové a šikanózne, a to i s poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č.k. 2Cob/361/2011-125 zo dňa 21.9.2011, č. 2Cob/318/2011 a 2Ncb/26/2011.

26. K námietke res iudicata žalovaný uviedol, že predmetom konania na Okresnom súde Humenné bolo zaplatenie peňažnej sumy, kým v konaní o vzájomnom návrhu je predmetom vydanie veci. Keďže v konaniach nie je prejednávaná tá istá vec, predmet vzájomného návrhu nemohol odpadnúť nadobudnutím právoplatnosti o zaplatenie dlžnej sumy.

27. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací prejednal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol oznámený na úradnej tabuli súdu a webovej stránke súdu v súlade s § 219 ods. 3 CSP dňa 6.11.2017. Po preskúmaní obsahu spisu a oboznámení sa s dôvodmi odvolania žalobcu a s vyjadrením žalovaného k odvolaniu odvolací súd dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť, pretože rozsudok je vo výroku vecne správny.

28. Podľa § 387 ods. 2 a 3 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

29. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so závermi napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a na zdôraznenie správnosti a k podstatným tvrdeniam uvedených v odvolaní žalobcu odvolací súd dopĺňa a uvádza nasledovné:

30. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vychádza zo správneho záveru, že žalobca si nesplnil všetky svoje záväzky voči žalovanému, vyplývajúce zo zmluvy o AutoKredite č. XXXXXX zo dňa 11.1.2008, na základe ktorej žalovaný ako veriteľ poskytol žalobcovi ako dlžníkovi úver vo výške 464.000,-- Sk účelovo určený na financovanie časti kúpnej ceny motorového vozidla Š. U. - R..

31. Na zabezpečenie pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi podľa zmluvy o AutoKredite bola dňa 11.1.2008 uzatvorená v súlade s § 553 a nasl. Obč. zák. Zmluva o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva č. XXXXXX, ktorej vyslovenia neplatnosti sa žalobca domáhal v predmetnom konaní.

32. Žalobca v konaní nepreukázal, že bol prinútený žalovaným ako vlastníkom zakúpeného motorového vozidla k podpisu nevyváženej zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva za neprímeraných a pre žalobcu nevýhodných podmienok.

33. V zmysle § 553 ods. 1 Občianskeho zákonníka splnenie záväzku možno zabezpečiť dočasným prevodom práva dlžníka alebo tretej osoby v prospech veriteľa. Pri zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva sa dočasne prevádza vlastníctvo k prevádzanej veci podľa všeobecných ustanovení o nadobudnutí vlastníctva zmluvou (§ 133).

V zmysle § 553a ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluva o zabezpečovacom prevode práva sa musí uzatvoriť písomne.

V zmysle § 553a ods. 2 Občianskeho zákonníka zmluva o zabezpečovacom prevode práva musí obsahovať vymedzenie zabezpečeného záväzku a označenie práva, ktoré sa prevádza v prospech veriteľa, práva a povinnosti účastníkov zmluvy k prevedenému právu počas trvania zabezpečovacieho prevodu práva, jeho ocenenie v peniazoch, spôsob výkonu zabezpečovacieho prevodu práva a najnižšie podanie v prípade dobrovoľnej dražby, ak sa prevádza právo inej osoby ako dlžníka, zmluva o zabezpečovacom prevode práva musí obsahovať aj označenie dlžníka.

34. Realizácia subjektívnych práv a povinností vyplývajúcich z občianskych záväzkovo právnych vzťahov je zabezpečená celým systémom občianskoprávných záruk. Jednými z nich sú špeciálne občianskoprávne prostriedky posilňujúce hmotnoprávne, ako aj procesnoprávne postavenie veriteľa voči dlžníkovi, ku vzniku ktorých je vždy potrebný právny úkon. Tieto špeciálne zabezpečovacie prostriedky sa vyznačujú tým, že k pôvodnému právnemu vzťahu medzi veriteľom a dlžníkom, ktorý sa nazýva hlavný alebo zabezpečovaný, pristupuje nový právny vzťah. Táto akcesorická povaha zabezpečovacieho právneho pomeru spočíva v tom, že pri svojom vzniku predpokladá existenciu hlavného zabezpečeného záväzku (teda nemôže vzniknúť bez hlavného záväzku). Pri svojom zániku tak isto zväčša závisí od zániku hlavného právneho pomeru. Akcesorická povaha zabezpečovacieho záväzku napokon spočíva v tom, že čo do svojho obsahu je zabezpečovací právny pomer podmienený zásadne obsahom hlavného právneho pomeru i keď nemusí byť vždy rovnaký. V predmetnom konaní nebolo sporné, že týmto hlavným zabezpečovacím záväzkom je zmluva o AutoKredite. Tak, ako to správne konštatoval súd prvej inštancie, účastníci uzatvorili platnú zmluvu o AutoKredite, rovnako tak je platná i Zmluva o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva, keďže obsahuje všetky náležitosti v zmysle § 553a Obč. zák. a táto zmluva svojím obsahom alebo účelom neodporuje zákonu, ani ho neobchádza, ani sa neprieči dobrým mravom.

35. Z ustanovenia § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva, že právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný.

Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom (§ 39 Občianskeho zákonníka).

Pri posudzovaní dôvodov neplatnosti zmluvy je potrebné rozlišovať medzi dôvodmi neplatnosti, ktoré musia byť účastníkmi tvrdené (napr. nedostatok slobody, vážnosti, rozpor s dobrými mravmi, prípadne omyl) a ostatnými, ku ktorým súd prihliada z úvodnej povinnosti (nedostatok formy, neurčitost', nespôsobilosť subjektu zmluvu uzavrieť, rozpor so zákonom a pod.).

Žalobcova námietka v odvolaní, že bol prinútený k podpisu nevyváženej zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva, je nedôvodná, pretože táto skutočnosť preukázaná nebola. Zmluva nie je nevyvážená, svojím obsahom a účelom neodporuje zákonu, ani zákon neobchádza, ani sa neprieči dobrým mravom. Z oboch zmlúv (o AutoKredite a Zmluvy o zabezpečovacom prevode práva) je nepochybné, že boli uzavreté so spoločnosťou A.L.K. Humenné, spol. s r.o., Štefánikova 22, Humenné, IČO: 36 471 046, teda obaja účastníci sú podnikateľmi. V čase uzatvorenia právnych vzťahov išlo nepochybne o obchodnoprávny vzťah, a preto sa nejedná o spotrebiteľské zmluvy, ktorých obsah by žalovaný ako spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvňovať.

36. Súd prvej inštancie dospel k správnejmu záveru, že zabezpečovaný záväzok doposiaľ splnený nebol, preto žalovaný je oprávnený dožadovať sa uspokojenia z predmetu zabezpečovacieho práva, t.j. z výťažku predaja vozidla. Napriek výzve zo strany žalovaného na vydanie vozidla v Oznámení o uplatnení zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva zo dňa 28.7.2009 žalobca vozidlo žalovanému nevydal. Vzhľadom k tomu, že pohľadávka žalovaného ako veriteľa z úverovej zmluvy uspokojená nebola, t.j. rozvázovacia podmienka naplnená nebola, zabezpečovací prevod vlastníckeho práva k vozidlu naďalej trvá. Na uvedenú skutočnosť nemá vplyv ani právoplatné rozhodnutie Okresného súdu Humenné č.k. 11Cb/11/2014, ktorým bol žalobca zaviazaný zaplatiť zostatok úveru vo výške 8.054,47 Eur s prísl., ani rozhodnutie sp. zn. 4T 168/2011 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove sp.zn. 4To 31/2013-319, v ktorom sa žalovaný domáhal náhrady škody v sume 7.275,18 Eur, pretože priznané plnenia ešte nepreukazujú, že záväzok žalobcu zanikol. Vydaním vozidla tak nedôjde k bezdôvodnému obohateniu, ani sa nejedná o rozpor so zákonom a dobrými mravmi.

37. Nedôvodná je i námietka odvolateľa, že súd sa nedostatočne zaoberal podmienkami konania, pretože už v rozsudku č.k. 24Cb/90/2013-179 zo dňa 4.7.2014 súd prvej inštancie návrhy žalobcu na postúpenie vzájomného návrhu miestne príslušnému súdu, resp. na jeho vylúčenie na samostatné konanie a na prerušenie konania zamietol, a tento výrok nadobudol právoplatnosť dňa 5.12.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 2Cob/279/2014-208 zo dňa 3.11.2015. Taktiež právoplatné rozhodnutie Okresného súdu Humenné č.k. 11Cb/11/2014 zo dňa 27.5.2014 nepredstavuje rei iudicata (prekážku právoplatne rozhodnutej veci), pretože v konaní pred Okresným súdom Humenné bolo predmetom konania zaplatenie dlžnej sumy z titulu úveru, kým v konaní o vzájomnom návrhu je predmetom neplatnosť zabezpečovacej zmluvy a vydanie veci z titulu zabezpečovacej zmluvy. Nejedná sa teda o tú istú prejednanú vec.

38. Odvolací súd sa zaoberal aj námietkou žalobcu, že rozhodnutím bez jeho účasti na pojednávaní došlo k porušeniu jeho práva na súdnu ochranu, pretože bol zbavený možnosti produkovať aj ďalšie dôkazy a v tomto smere je napadnutý rozsudok podľa žalobcu neúplný, nezrozumiteľný a nepreskúmateľný. Uvedenú námietku považuje odvolací súd za neopodstatnenú z nasledovných dôvodov:

39. Podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

V zmysle čl. 38 ods. 2 prvej vety Listiny základných práv a slobôd (ústavný zákon č. 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd) každý má právo, aby jeho vec bola prerokovaná verejne, bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý má právo domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

Obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní, obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Ak je toto konanie v rozpore s procesnými zásadami, porušuje ústavnoprávne princípy (II. ÚS 85/06). Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo, že boli prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04).

Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04). Pod spravodlivým súdnym procesom (fair hearing) sa v žiadnom prípade nechápe právo účastníka súdneho konania na preskúmanie toho, akým spôsobom vnútroštátny súd hodnotil právne a faktické okolnosti konkrétneho prípadu. Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

Z citovaných ustanovení ústavy a ústavného zákona vyplýva, že základným právom účastníka je, aby jeho vec bola prejednaná v jeho prítomnosti. Právo účastníka, aby jeho vec bola prejednaná verejne a v jeho prítomnosti, zaručené čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, nemožno chápať tak, že by súd nemohol konať a rozhodnúť vo veci bez prítomnosti účastníka, ale tak, že súd je povinný účastníkovi poskytnúť priestor na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 101 ods. 2 O.s.p. účinného do 30.6.2016, súd pokračuje v konaní aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie, ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihladne potom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

40. Zo spisu vyplýva, že predvolanie na pojednávanie nariadené na 1.3.2016 prevzal právny zástupca žalobcu dňa 4.2.2016. Úkon znalecká obhliadka vo veci iného klienta sp. zn. 15C/139/2014 je datovaný až dňom 22.2.2016, teda nejedná sa o skôr nariadený úkon, čo tvrdil v ospravedlnení právny zástupca žalobcu (v liste zo dňa 29.2.2016). Žalobca rovnako nepreukázal, že T.. V. ako konateľ zastupuje žalovaného dňa 1.3.2016 v inej veci vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp.zn. 15C/35/2015, z ktorých dôvodov žiadal o odročenie pojednávania. Súd prvej inštancie teda mal splnené podmienky pre rozhodnutie v zmysle § 101 ods. 2 a § 119 O.s.p. a v podrobnostiach odvolací súd odkazuje i na dôvody uvedené na strane 3 napadnutého rozsudku.

41. V súvislosti s námietkou žalobcu, že rozsudok nespĺňa náležitosti odôvodnenia vyžadované § 157 ods. 2 OSP odvolací súd uvádza, že medzi základné prvky práva na spravodlivé súdne konanie (spravodlivý súdny proces) patrí podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Ruiz Torija c/a Španielsko), Ústavného súdu Slovenskej republiky (napr. I.ÚS 226/03, I. ÚS 344/10), ale i rozsiahlej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky právo na riadne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré dáva odpoveď nielen na skutkové a právne otázky daného prípadu, ale i na rozhodujúce (relevantné) argumenty jednotlivých strán. Požiadavka riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia vyplýva nielen z potreby účastníkov mať možnosť dozvedieť sa o dôvodoch a príčinách, pre ktoré súd rozhodol určitým spôsobom, ale aj z prípadnej potreby skutkovo a právne argumentovať proti vydanému rozhodnutiu súdu v rámci využitia riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov, pričom Ústavný súd Slovenskej republiky v tejto súvislosti už vyslovil, že všeobecný súd nemusí v odôvodnení rozhodnutia dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi (IV. ÚS 115/03, II. ÚS 76/07, I. ÚS 241/07). Podobný záver zaujal i Európsky súd pre ľudské práva, ktorý vyslovil, že od súdov sa nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia, ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument.

42. V danom prípade súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným a dostatočným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská oboch procesných strán k prejednáwanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery.

43. Vzhľadom k uvedenému, odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu, podľa § 387 ods. 1,2 CSP ako vecne správny potvrdil.

44. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. O výške týchto trov konania rozhodne v súlade s § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie.

45. Uvedený rozsudok je výsledkom hlasovania odvolacieho senátu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie,

proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).